

РЕШЕНИЕ

№ 2539

гр. Бургас, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, Х ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА
ВЪЛКОВА**

при участието на секретаря **ИРИНА Т. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМАНА Г. КИРЯЗОВА ВЪЛКОВА**
Гражданско дело № 20232120100506 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод предявената от В. Н. З. против Община Бургас и допълнително уточнена искова молба, с която се моли да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от 25 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпiani от ищеца на 16.10.2022 г. в резултат на падането му в бетонна шахта, разположена в имот – общинска собственост, сумата от 1 750 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпiani в резултат на същия инцидент, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 17.10.2022 г. до окончателното им изплащане, както и направените разноски по делото. Ищецът твърди, че на 16.10.2022 г. около 23,00 ч. преминавал по отъпкана пътека в тревна площ край сградата на *****, започваща от края на ул. „*****“, продължаваща от дясната страна на входа на подземния паркинг и завършваща на площада, като внезапно пропаднал в дупка с дълбочина над 2 метра и се строполил на дъното ѝ върху краката си, при което изпитал силна, нетърпима болка, наранил краката си в стърчащи странично арматурни желяза в долната част на дупката, ударил главата си и различни части на тялото си в бетонните стени, като от непоносимата болка, която изпитал при приземяването, изгубил съзнание за продължителен период от време. След няколко часа ищецът дошъл в съзнание и осъзнал, че е пропаднал в бетонна шахта край пътеката, която била без обичайния си масивен капак и отворът ѝ бил открит, при отсъствието на елементарни безопасителни мерки. Опитал се да излезе, но не можел да движи левия си крак и изпитвал непоносима болка в лявото си коляно. По мобилния си телефон се свързал с тел. 112 и след кратко време на местопроизшествието дошли двама полицейски служители, които го извели от шахтата и повикали Спешна помощ, след което ищецът бил отведен в болницата. При прегледа му там било установено, че е претърпял

травма на лявото коляно, която наложила да му бъдат извършени оперативни процедури с голям обем и сложност, след което той бил в отпуск по болест 38 календарни дни, от които 8 дни за болничен престой и 30 дни за домашно лечение, като за нуждите на лечението си се наложило да закупи медицински материали на обща стойност 1 750 лв. Ищецът твърди, че въпреки проведеното му оперативно лечение, към датата на предявяването на иска все още продължава да изпитва много сериозни болки в областта на лявото коляно, като болките от по-леките наранявания също не са затихнали напълно. Заявява също така, че трябва да се придвижва само с патерици, поради което изпитва изключителни неудобства и затруднения при изпълнение на елементарни физически действия. Твърди, че инцидентът му е причинил силен стрес и безпокойство, които трудно овладява и често изпитва необяснима тревога. Ищецът счита, че Община Бургас следва да понесе отговорността за претърпяните от него вреди, тъй като шахтата, в която е паднал, е разположена в общински имот, като на осн. чл. 50 от ЗЗД отговорността на Община Бургас е обективна. В съдебно заседание ищецът се явява лично и с процесуален представител, поддържа иска, ангажирани са доказателства.

Така предявените искове са с правни основания чл. 50 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, като същите са допустими.

Ответната Община Бургас е подала писмен отговор, в който е оспорила исковете изцяло по основание и по размер. Твърди, че в исковата молба липсва конкретно описание на препятствието – вид, размери и точното му местоположение с посочване на отстояние от трайни ориентири, поради което не може да се докаже причинно-следствена връзка между твърдения инцидент и настъпилите увреждания. Твърди също така, че по описаната в исковата молба зелена площ действително има отъпката пътека, но по самата пътека няма шахти, а намиращите се в района две шахти са встрани от нерегламентираната пътека и са обезопасени, поради което ответникът счита, че ищецът най-вероятно не е вървял по пътеката или е криволичил. Оспорено е наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното събитие и описаните в исковата молба увреждания, тъй като не е доказана причината за падането. Заявено е също така, че претендираното обезщетение за неимуществени вреди е в силно завишен размер. Моли се исковете да бъдат отхвърлени и на ответника да бъдат присъдени направените разноски по делото, евентуално размерът на обезщетението да бъде драстично намален. Заявено е и възражение за съпричиняване на вредите от ищеца, тъй като той е преминавал по неосветен маршрут през имот, непредвиден за пешеходно движение, в тъмната част на денонощието, нарушавайки чл. 3, т. 10 от Наредба за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас. В съдебно заседание се явява процесуален представител на Община Бургас, който поддържа отговора, ангажирани са доказателства.

По искане на ответника като трето лице-помагач на негова страна е конституирано ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“. Третото лице-помагач е подало отговор, в който е изразено становище за неоснователност на предявените против Община Бургас искове и се моли те да бъдат отхвърлени. Твърди се, че по делото липсват доказателства, удостоверяващи наличието на вреди, които да се явяват покрит от дружеството застрахователен риск по сключения с Община Бургас договор за застраховка „*****“, сключен със застрахователна полица № *****. Заявено е, че с този договор е застрахована стопанската дейност на Община Бургас и общинските предприятия, извършвана в конкретни застраховани обекти, като описаната в исковата молба бетонна шахта не е сред тези обекти. Оспорен е и размера на исковата претенция. В съдебно заседание не се явява представител на третото лице-помагач, не са ангажирани доказателства.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представена епикриза на В. З., издадена от Отделение по ортопедия и

травматология при „УМБАЛ-БУРГАС“ АД, съгласно която ищецът е постъпил в отделението по повод травма на лявото коляно, получена при падане в шахта на 16.10.2022 г. вечерта, като след инцидента пациентът се е оплаквал от болка и невъзможни движения в лявото коляно. В епикризата е посочено, че ищецът е постъпил в отделението на 17.10.2022 г., на същата дата му е било проведено оперативно лечение на лявото коляно със спинална анестезия и на 24.10.2022 г. той е бил изписан за домашно-амбулаторно лечение, с подобрение.

Видно от приложения по делото болничен лист за временна нетрудоспособност от 26.10.2022 г., ищецът З. е бил в отпуск по болест през периода 17.10.2022 г. – 23.11.2022 г. (общо 38 календарни дни, от които 8 дни болничен режим и 30 дни домашен режим на лечение), поради травма на няколко структури на коляното, причинена от нетрудова злополука.

По делото са представени две фактури – от 17.10.2022 г. и от 20.10.2022 г., издадени от „УМБАЛ-БУРГАС“ АД на В. З., които са на обща стойност 1 560 лв. Представен е и фискален бон за закупен от ищеца на 24.10.2022 г. мултицентричен тугор Фикс на стойност 190 лв.

С протоколно определение от 28.06.2023 г. съдът е приел за безспорно между страните и ненуждащо се от доказване обстоятелството, че имотът, в който се твърди, че е настъпил процесният инцидент, е собственост на Община Бургас.

По делото са разпитани свидетелите Н. З. (***) на ищеца), П. Н. (без родство) и Д. Б. (без родство).

Св. З. заявява, че на 16.10.2022 г. вечерта синът му не се прибрал у дома им, поради което около полунощ свидетелят му звъннал по телефона, но той не отговарял. На следващата сутрин, около 08,00 - 08,30 ч. ищецът се обадил на свидетеля и му казал, че се намира в някаква шахта, но не можел да определи къде се намира тя, тъй като имал страшни болки в крака. Свидателят го посъветвал да се обади на тел. 112, за да го намерят. След около 20 минути ищецът отново се обадил на свидетеля и му казал, че на мястото е дошла полиция, но той имал непоносими болки и не можел да излезе от шахтата. След това ищецът бил откаран с линейка в болницата, а свидетелят отишъл направо там и видял, че синът му не можел да се изправи, бил с постоянни болки в крака, като кракът му бил изкълчен и със скъсани кръстни връзки. Направили му операция и му сложили имплант в крака, след което бил в болничен пет месеца, през четири от които лежал в къщи с шина на крака, като първоначално не можел да се изправя и да се обслужва сам, а впоследствие започнал да се изправя с патерици, като през цялото време родителите му му помагали да се обслужва. След четвъртия месец болките на ищеца постепенно утихнали, но според свидетеля той все още продължава да изпитва болки в коляното и движенията на крака му не са се възстановили напълно. Твърди, че ищецът му обяснил, че инцидентът се е случил когато се прибирал към дома им, минал по пътека зад операта и паднал в шахтата.

Св. Н. (полицейски служител на *** РУ-Бургас) заявява, че си спомня за инцидент с паднало лице в шахта в тревното пространство до *** през есента на миналата година, но не помни кога точно се е случило това. Тогава бил получен сигнал на тел. 112 и той и колегата му Д. Б. посетили мястото и извадили падналият в шахтата човек – ищецът по делото. Шахтата била бетонна и нямала капак, но свидетелят не видял дали в нея имало някакви предмети, както и не помни дали е имало отгъпкана пътека в тревната площ, нито знае дали там има осветителни тела. Ищецът се оплаквал от болки в крака, но нямал видими наранявания, като казал, че е паднал в шахтата предната вечер. След като го извадили от шахтата, дошла и Спешна помощ.

Св. Б. (полицейски служител в *** РУ – Бургас) твърди, че си спомня смътно за инцидент с паднало лице в шахта в тревната площ до ***, на бул. ****, като това бил именно ищецът по делото. Свидателят заявява, че шахтата била висока около метър и

половина и нямала капак. Падналото лице било във видимо нетрезво състояние, по него нямало видими наранявания, но го болял кракът и той не бил много контактен. Свидетелят твърди, че не помни дали покрай шахтата е имало отпъкната пътека. Заявява, че е срещал ищеца и друг път във връзка с работата си, като веднъж той бил паднал до паметника „****“ и отново бил в нетрезво състояние.

По делото е изготвена съдебно-медицинска експертиза, в заключението по която е посочено, че при хоспитализирането на В. З. в ООТ е била установена луксация (разместване) на лява колянна става с увреждане на меки кръстосани връзки, които увреждания са причинили трайно затруднение движението на левия долен крайник на ищеца за срок от около 6-8 месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Според вещото лице описаните наранявания отговарят да са получени по време и начин, както се съобщава, а именно при падане в шахта. В експертизата е посочено, че при нормално протичане на оздравителния процес, без настъпване на усложнения, се очаква пълно възстановяване на пострадалия. В съдебно заседание вещото лице е посочило, че по делото няма данни за усложняване състоянието на ищеца, което да изисква продължаване на възстановителния период, нито има данни (последващи консултации и прегледи при ортопед), сочещи той да не се е възстановил напълно от травмата. Според вещото лице всяка травма е съпътствана с болка, но болката е субективна и всеки човек има различен праг на чувствителност на болка, поради което не може да се даде отговор на въпроса с каква продължителност и с какъв интензитет са били болките на ищеца. Вещото лице също така е заявило, че преди приключване на възстановителния период лекуваният е трябвало да избягва движение и натоварване на крайника, както и са му били необходими патерици, но след приключване на възстановителния период е възможно той да пренася тежестта си изцяло върху оперирания крак. В съдебно заседание вещото лице също така е посочило, че в медицинската документация няма сведения за наличие на алкохол в кръвта на пациента, нито данни да му е правено такова изследване, като няма абсолютна забрана за оперативна намеса при употреба на алкохол. Според вещото лице при падане в такава шахта е възможно както да има, така и да няма други наранявания, което зависи от състоянието на шахтата, от начина на падане и от облеклото на пострадалия. Вещото лице също така е заявило, че е възможно седем часа след падането евентуално употребеният от лицето алкохол все още да не е абсорбиран и то да изглежда пияно, като това зависи както от концентрацията на алкохол в кръвта, така и от телосложението на лицето и от работата на ензимните системи в тялото му.

При така събраните доказателства съдът намира, че предявените главни икове са частично основателни по следните съображения:

По делото се установи чрез пълно и главно доказване (от показанията на разпитаните свидетели, двама от които без родство с ищеца, и от заключението по допуснатата експертиза), че на 16.10.2022 г. вечерта ищецът В. З. е паднал в шахта с дълбочина около 1,5 м, намираща се в тревна площ край сградата на **** – Б***, при което му е била причинена травма на лявата колянна става, изразяваща се в луксация (разместване) с увреждане на меки кръстосани връзки, което е наложило оперативно лечение (видно от представената епикриза на ищеца).

Видно от съдебно-медицинската експертиза, горепосочената травма е причинила трайно затруднение движението на левия долен крайник на ищеца за срок от около 6-8 месеца, при обичаен ход на оздравителния процес, което увреждане има характера на средна телесна повреда.

От показанията на св. З. се установи също така, че при получаване на травмата, както и в продължение на четири месеца след това ищецът изпитвал силни болки, които постепенно затихнали, но и към момента той продължава да изпитва болки в коляното и движенията на левия му крак не са възстановени в пълен обем. Съдът намира, че въпреки близката родствена връзка с ищеца, показанията на този свидетел следва да бъдат

кредитирани, тъй като двамата живеят в едно домакинство и именно свидетелят е полагал преки грижи за ищеца след травмата и по време на оздравителния му процес, т.е. свидетелят има преки и непосредствени впечатления от неговото състояние – физическо, психическо и емоционално. Освен това по делото липсват доказателства, които да опровергават така дадените от св. З. показания, че болките на ищеца и затруднението в движението на левия му крак продължават и към момента. В приетото по делото заключение на съдебно-медицинската експертиза е посочено, че липсват данни възстановителният период на ищеца да е продължил повече от обичайното, нито той да не се е възстановил напълно от травмата, но следва да се посочи, че вещото лице не е извършило преглед на ищеца и няма лични и преки впечатления от неговото здравословно състояние и степента му на възстановяване от травмата, а заключението се базира единствено на наличната по делото медицинска документация и този извод на вещото лице се основава единствено на липсата на документи за последващи прегледи на ищеца, които евентуално да удостоверят, че той не се е възстановил напълно. Поради това съдът намира, че заключението на вещото лице не е годно да опровергае показанията на св. З. относно продължителността на оздравителния процес на ищеца и липсата на пълно възстановяване към датата на разпита на свидетеля – 28.06.2023 г.

От събраните по делото гласни доказателства се установи, че към датата на процесния инцидент шахтата, в която е паднал ищецът, е била без капак, т.е. била е небезопасна, като не са налице твърдения и доказателства на мястото да е имало поставена сигнализиция за така отворената шахта, нито достъпът до нея да е бил ограничен по някакъв начин.

Страните по делото не спорят, че шахтата, в която е паднал ищецът, се намира в имот - собственост на ответната Община Бургас, поради което съдът намира, че на осн. чл. 11, ал. 1 от ЗОС именно Община Бургас носи отговорност за стопанисването и управлението на този имот с грижата на добър стопанин, включително следва да поддържа в изправност капака на намиращата се в него шахта, който представлява част от повърхността на общинския поземлен имот. С оглед на това и предвид констатираната липса на капак на шахтата, съдът намира, че Община Бургас, като собственик на поземления имот, не е изпълнила вмененото ѝ с горепосочената правна норма задължение да стопанисва имота с грижата на добър стопанин.

В случая според съда е налице причинно-следствена връзка между горепосоченото противоправно поведение на ответника и процесните вреди, тъй като по делото се установи, че уврежданията на ищеца са причинени именно при падането му в небезопасната от ответника шахта. Поради това съдът намира, че в случая са налице всички условия за ангажиране деликтната отговорност на Община Бургас за причинените на ищеца увреждания при процесния инцидент от 16.10.2022 г.

По отношение размера на обезщетението за причинените на ищеца неимуществени вреди – болки и страдания, и вземайки предвид характера на увреждането, продължителността на оздравителния процес, обстоятелството, че в продължение на няколко месеца той не е можел да се придвижва и да се обслужва сам, както и факта, че ищецът все още не се е възстановил напълно от травмата, съдът намира, че справедливо в случая е обезщетение в размер на 10 000 лв.

По отношение на претендираните имуществени вреди, съдът намира, че същите са доказани в пълен размер с представените от ищеца писмени доказателства, от които се установява, че във връзка с лечението си от процесните травми той е направил разходи в общ размер от 1 750 лв., като по делото липсват твърдения и доказателства тези разходи да са свързани с други негови увреждания, а не с настъпилите такива в резултат на процесния инцидент.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване на вредите от страна на ищеца,

което съдът намира за основателно, тъй като от показанията на свидетелите – полицейски служители се установи, че процесната шахта се намира в тревна площ, а не в зона за пешеходно движение по смисъла на чл. 34, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии, поради което ищецът не е следвало да минава от там. Освен това, преминавайки през тревната площ, ищецът е нарушил чл. 18, ал. 2, т. 5 от Наредба за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Бургас, в която е предвидена забрана за газене по тревата в обществените озеленени площи, освен на определените за тази цел места. Ищецът твърди, че е преминал по отъпкана пътека в тревната площ, по която постоянно преминават граждани, но дори това твърдение да се докаже (а по делото липсват доказателства в тази насока), същото не сочи на липса на противоправно поведение у ищеца, тъй като по делото не се установи той да се е движил по регламентирано за това място, а евентуално извършвани и от други лица административни нарушения по никакъв начин не оневиняват ищеца за неговото противоправно поведение.

Предвид горното, съдът намира, че в случая е налице съпричиняване на вредите от страна на увреденото лице, като това съпричиняване е в размер на 50 %, поради което на осн. 51, ал. 2 от ЗЗД дължимите на ищеца обезщетения следва да се намалят в този размер.

С оглед на гореизложеното и след приспадане на процента на съпричиняване, съдът намира, че искът за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде уважен до размера от 5 000 лв., а искът за имуществените вреди следва да бъде уважен до размера от 875 лв., като в останалите им части главните искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Предвид липсата на извършено от ответника доброволно плащане на дължимите обезщетения, на осн. чл. 86, вр. чл. 84 от ЗЗД на ищеца следва да бъде присъдено и обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва върху главниците, считано от 17.10.2022 г. (както е заявена претенцията) до окончателното им изплащане.

Предвид частичното уважаване на предявените искове и на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца и сумата от 390,67 лв., представляваща част от направените от него разноски по делото, съответна на уважената част от иска.

На осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника съдебно-деловодни разноски в размер на 78 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, съответно на отхвърлената част от иска.

В случая ищецът е бил представян от адвокат безплатно, поради което на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА на процесуалния му представител следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 887,50 лв., изчислено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г., което на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК се дължи от ответника.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Бургас, с адрес гр. Б**, ул. **, представлявана от кмета Д. Н. Н., да заплати на В. Н. З., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, сумата от 5 000 лв. (пет хиляди лв.), представляваща обезщетение за претърпяните от него неимуществени вреди – болки и страдания, настъпили на 16.10.2022 г. в резултат на падането му в бетонна шахта, разположена в общински имот, сумата от 875,00 лв. (осестотин седемдесет и пет лв.), представляваща обезщетение за претърпяните от ищеца имуществени вреди, настъпили в резултат на гореописаното събитие, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 17.10.2022 г. до окончателното им изплащане, както и сумата от 390,67 лв. (триста и деветдесет лв. и шестдесет и седем ст.), представляваща част от направените от ищеца

разноски по делото, като в частта над уважените до предявените размери от 25 000 лв. – за неимуществените вреди и от 1 750 лв. – за имуществените вреди **ОТХВЪРЛЯ** предявените искиове.

ОСЪЖДА Община Бургас, с адрес гр. Б**, ул. **, представлявана от кмета Д. Н. Н., да заплати на адв. П. Г. Х. от АК-Р**, с адрес на кантората гр. Р***, ул. *** в качеството му на процесуален представител на В. Н. З., ЕГН *****, адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗА в размер на 887,50 лв. (осемстотин осемдесет и седем лв. и петдесет ст.).

ОСЪЖДА В. Н. З., ЕГН *****, от гр. Б**, ж.к. **, да заплати на Община Бургас, с адрес гр. Б**, ул. **, представлявана от кмета Д. Н. Н., съдебно-деловодни разноски в размер на 78,00 лв. (седемдесет и осем лв.).

Решението е постановено при участието на ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С***, п.к. ***, р-н ***, като трето лице-помагач на страната на ответника Община Бургас.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Бургас в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____